



Biblioteca Palatului Cultural
Arad

BĂRĂVU!

VISTA LITERARA

Portaj-satiră-umor

Registrată Tribunalul
Sec. III. Nr. 22-938

Director:

SIMION MICLEA

Redacția și administrația

ARAD

Strada Eminescu Nr. 30.
etal 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:

150 lei anual, 1000 lei pentru între-
prinderile mijoci; 2000 lei anual pe
marile întreprinderi. — Abonamentele
se plătesc înainte.

4 pagini 2 lei

**Gila luăn Nojiță
șicire**



Iacă mă frajilor
lo tarle mândru vă
rog să nu vă măn-
nieși pe noi pân-
trucă nu am cipărit
Bărvu... Ge a-
tăta vreme, da
nam putut că io am
rămăs singur și lo
nus așe ge preșie-
put în tăce triebu-

rile ca să pot scoace Bărvu rost în
fiecarie săptămână. Ge așeia lo zic
să nu vă mănietși pre tarle că Bărvu
nost no fost tătgiana la vreme
acle inge o trebit. Numa giropt să
vă spun că niși voi nași fost întă-
gicna acle inge o trebit când o fost
verba gi aboliment. Io nu vreu să
pominesc niși pe unu da atăta is
carie nu șor plăct abelimentu și
amu is acasă și vând o părece ge
găini cu nu știu căce suce gi lei și
o gâscă cu căce 800 suco și o mie
gi lei. Io binie știu că nu lle plașie
să lle scriu numile ași la Bărvu.
Apu iacă, o să mănîe domnu direc-
tor pe minie o nu, io nu lle scriu că
oi vice lo șe o mai fi ge amu nain-
ce că vreme am lo să răz ge fie-
carie.

Că nu trebe să scriu mai mult nu-
ma atăta cât or făcut doi pocăiți
gila Gezna. Unu vine cu caru cu
lema o cu paie că nu mai jin binie
mince tras ge biboli și șelăit o
coșie trasă ge cal. Se io dat pân
mince la șielu cu biboli nu știu nu-
ma o vrut să să leie la întreșerie cu
șielu cu cali. Și or fugit bibolișii
cât or fugit pēnă numa șe odată
caru cu bibolișiișie isie că sor să-
turat ge drum și or parrit în jios
întră rēpă. Și meru când bibolișii-
lie părășă car când caru părășă o-
menii și când ucaminii părășă sub car și
părășă sub bibolișii. Și cum asta so in-
tāmplat întră ge rugășune or
trebit să vină pocăiți gila adunare
și să lucre o și întrigă ca să scoa-
tă caru și bibolișiișie gin rēpă. Ca
să nu uice că o vrut să să întrigă
cu cali fișior carle o fost în caru cu
biboli umblișă amu llegat la brāncă
și cu o gaură în cap. Că so rupt
brāncă nui marle lucru numa mi că
pān gaura șe i so făcut în cap să
nui șieare atără tăta mincea că ar
fi păcat dpă așe mince.

Nca apu săi lāsăm pără pocăiți o
pocăiți cum mai zishe unu și altu.
Răgaș ge samă că părășă două
săptămāni leașă Cărvāriu mneu
māndru și frumos cum fi știți și
vei. Să fașieși binie să nu vă cum-
părăși alt cărvāriu că păgubiși la
lei. Mai stați și vei amu două săp-
tāmāni și aturāși viși cmpāra on că-
rvāriu falnă ca și șiel gi amui anu
ge artără și ge amuș tri ani. Numa
cum vă spun kōgaș binie ge samă.
Nca și părășă atunși mai fașieși bi-
nie și nio mai trāmiceși șleua abo-
liment că așe nu mere triaba.

Al vōstu
luān Nojiță.

PENTRU CITITORII

Cerem iertare pentru apariția
neregulată a revistei noastre,
insă împrejurări mai tari decât
noi — pe care le cunoaște toa-
tă lumea — au determinat a-
ceastă neregularitate. Sperăm
ca în curând să putem reveni
la apariția obișnuită.

Răuță

Parabolă

Un om bogat foarte, simțind că
apropie sfârșitul, a chemat lăn-
sine pe unicul său fiu și moșteni-
și astfel i-a grăit:

— Fiule meu! Sorocul a sosit și
arta nu mai poate zăbovi. Voi
chemat în curând, poate chiar
azi mai înainte de-a asfinți soa-
ca să dau seamă pentru fap-
te săvârșite în viața aceasta tre-
bătoare. Din tot ce am agonis-
t, nu voi lua cu mine. Toate
bunurile îți vor rămâne tie și tu
să faci cu ele cum vei
știi că e mai bine. Ingăduiește-mi
să, ca părinte al tău, să-ți las
mai trei porunci, dar pe care
nu le calci cu nici un preț. Ești
știi și cu totul neîncercat în a le
face, așa că poruncile pe care ți
le dau eu lămbă de moarte, ar pu-
să-ți fie de folos. N'ai călcat
deci cuvântul meu și deci nu
te îndosea cătuși de puțin că mă
asculta.

— Prima poruncă. Vei fi poftit de
un grup de tineri la petreceri cu
muzică și tu nu vei putea să te
potrivești. Și nici nu ce să te
potrivești. Timerețea are și ea
puterile ei. Nu te vei duce însă
cu trei ceasuri în urma ce-
lălți.

— A doua poruncă. Va veni vre-
mea să-ți iei femeie, după lege.
Să faci să-ți alegi dpuă cum
îndeamnă inima inimă. Și nu
atunci când te vor îndemna
să și inima. Să nu-i mărturisești
gândul tău decât la ea acasă
numai dimineața, când o fi cea
șase...

— A treia poruncă. De te va în-
dema cugetul să joci cărți și-ți
da seama că ispitirea întrece
urmă, căci e greu să lupți cu
volul care te îndeamnă. Să nu
însă niciodată decât cu jucă-
l cel mai meșter.

— Acestea zicând și altele pentru
părășirea cea fără întoarcere, a
șit olipa cea din urmă și boga-
ceea și-a dat sfârșitul cel de
le.

Trecând vremea cea rânduită
ștru înmăstare, au venit priete-
și-l-au poftit pe tânăr la pe-
șere cu băutura bețivă. Dar tân-
rul aducându-și aminte de po-
șta tatălui său, s'a dus la locul
rânduit, cu trei ore zăbavă. A gă-
șit însă porci și draci în chip de
șmeni, așa de urât arătau priete-
ameișit de băutura. Și hotărâ-
șă tânărului bogat aceasta a fost:
nu puie niciodată băutura be-
șă pe lămbă.

Altădată, nu mult după aceea,
a cunoscut și el o femeie care juca
la teatru. Și așa i s'a părut de fra-
gedă și de frumoasă, că n'a mai
fost chip să-și mute gândul dela
ea. Când și-a dat seama că nu mai
poate suporta împotriva inimii, a
hotărât să-i mărturisească focul și
s'o roage a-i fi soție după lege. Și
tânărul și-a adus aminte de porun-
cile tatălui său și s'a dus la femeia
aceea să-i ceară mâna, când erau
ceasurile 6 dimineața. Și cu mare
greutate l'a primit. Dar în loc de
femeie tânără și grațioasă, cu corp
frumos și cu fața fragedă, pe care
care o cunoscuse în teatru și pe
stradă, a găsit a scoabă cu două
fire de păr în cap, cu obraji gal-
bejiți, cu gura largă și cu buzele
veștede. A privit-o scârbit foarte
și a plecat mulțumit că a ascultat și
această a doua poruncă a tatălui
său.

Într-una din zile intrând în
club, a fost poftit tânărul cel bo-
gat să joace cărți. Și întrebând e-

care este jucătorul cel mai bun,
și-a arătat dorința să joace cu a-
cesta, mirat însuși de porunca ta-
tălui său, căci mai aproape i-ar fi
fost norocul jucând cu cel mai
prost. Și pe când se aflau în toată
jocului, fiind tânărul în mare mi-
rare pentru priceperea celui cu ca-
re își încerca norocul, l'a întrebat
pe acela dacă a izbutit să-ș iadune
avuții multe. Iar jucătorul cel ma-
re i-a răspuns că a pierdut la
cărți toată bogăția moștenită dela
părinți și dela un unchiu al său.
Iar acum joacă din zestrea so-
ției. Auzind acestea, tânărul cel
bogat a fost cuprins de mirare și
de frică. Și a gândit întru sine:
dacă jucătorul cel mai mare nu
poate să câștige la jocul de cărți,
asta înseamnă că nimeni nu câști-
gă deci cu atât mai puțin un înce-
pător ca mine. Și hotărârea i-a
fost să nu mai joace niciodată.

Cine are urechi de auzit — să
audă.
(Universul) KIR PANAIT

Carindariu lu luăn Nojiță

În curând va apare „Cărvāriu
lu luān Nojiță” cu un conținut mai
bogat și cu un număr mai mare de
pagini decât anul trecut.
Rugăm pe toți depozitarii și vān-

zătorii care doresc să se ocupe cu
vānzarea „Cărvāriului lu luān No-
jiță” să ne scrie, pe o carte pos-
tală, numărul de calendare de ca-
re au lipsă.



STALIN: — „Tovarășe comisar, pu-
ne să se comunice prin presă și ra-
dio că viteaza noastră armată se
retrage în ordine, din motive stra-
tegice... și pe urmă pune să se îm-
puște toți ofișerii cari s'au retrasi”

INTERVIEW

Reporterul, către actrișă: Și când
dorește doamna să fie născută?

GRIJI

— E greu, Otilie, să fii credin-
ciosă unui bărbat.

— Ce să mai spun eu... care tre-
buie să rămân credincioasă la trei
bărbați?

DEPINDE...

— Marșo, să faci bunătate să nu
mai întârziezi. Acum este ora 5. Da-
că îți dau trei ore să te plimbi, a
ce oră trebuie să fii înapoi?

— De conșă... depandă.

— De ce depinde?

— De sergentul de noapte din
colțul străzii care mă ceartă grozav
când îi spun că a sosit timpul să
mă îmbrac ca să plec acasă.

SIGURANTA

— Ești sigur că n'am să găsec
un pul de găină ca ieri, în oul ăsta,
chelner?

— Sunt sigur, coane, fiindcă ăsta
e de rajă!

BRAD

— Un elev dela liceu ne prezintă versurile de mai jos. Le publicăm fără de nici o analiză și fără de nici un comentariu, deoarece nu este nevoie.

Multe uită omu'n lume
Multe am uitat și eu
Dor mizeria din liceu
Voiu uita-o foarte greu.

Tristă-i floarea care crește
In pământul cel uscat
Dar mai tristă este viața
Pentru că'n internat.

Tristă-i viața'n internat
Ca peștele pe uscat
Tristă este viața'n școală
Ca fasolea fiartă'n oală.

Câte traluri sunt in lume
Toate-s grele de trăit
Dar mai greu și mai amar
Este tralul de școliar.

Codrul

— O elevă dela gimnaziu ne prezintă și ea versurile de mai jos, pe care le publicăm tot fără analiză și comentariu.

Iubitul meu dela liceu
El mi-a jurat pe Dumnezeu
Că mă iubește.
Ca să creadă în amor
I-am dat o gură cu dor
Alaltă seară.
Dar un profesor mic și gros
La figură urâcios
Ne observase.
Atunci la ore lui i-a dat
O temă grea de calculat.
Atunci la ore
Pe el în clasă l-a'nclulat
Și de mâncare nu i-a dat
O zi întreagă.
Așa-i neamul liceesc
Tot cu pedepse trăsesc
In toată vremea
Iar noi gimnazistele
Nu știm ce-s pedepsele
Până acuma.

— Unul cu barbă mare („Bărbosul”), nu știm dacă e popă sau nu (credem că e popă) știm însă că a fost „cadet” în armata Austro-Ungară, cu figura hipnotică ca a lui Rasputin din pravoslavnica Rușie, este des văzut cu un comag drăvăn în mână, mai ales seara, pe la colțurile străzilor.

— Ce-o fi căutând oare? Credem că urmărește să prindă păsărele în cursă. Degeaba, căci păsărele sunt prea sperioase și se țin la distanță de câțiva km. de el. E și logic căci se tem până și de mutra lui.

— Un „Bărbos” călătorește în tren spre Arad. In același vagon mai erau câțiva preoți și câțiva țărani. Fără ca să se cunoscă „Bărbosul” începe discuția cu cei câțiva preoți. Intre altele Bărbosul spune: — Nu vă puteți da seama pe căți copii am norocit eu. La unii le-am dat mâncare, pe unii i-am îmbrăcat, iar alții le-am dat adă post și toate acestea în mod absolut gratuit. Hei, hei, pe mulți am fericit eu!

Unul care-l cunoștea și care știa că pe mai mulți a nenorocit decât e norocit, văzând fariseismul dintr-insul îi zice: — Mi se pare că ești și dta preot așa încât se cuvine să ajuți pe cei lipsiți, să cauți să-i norociți mai mult decât să-i nenorociți.

Țăranii dintr'un colț al vagonului se uitau la cine-i acesta care se lauda așa de mult.

Versuri dela răniți

Cu nemărginită pucurie publicăm mai jos două din poeziile ce le-am primit spre publicare dela ostașii răniți, ce sunt îngrijii aici în Arad.

Credem că iubiiții noștri cititori vor pași în ele vitejia sfidarea

Domnule Căpitan,

Stimate Die Căpitan încep acum a mea scrisoare,
Rugând pe Domnul Sfânt din Cer că să vă facă tot mai tare.
Eu am plecat atunci în noapte, cu sufletul zdrobit de chin,
Nu pentru rane sângerânde, ci pentru tristul meu destin.
Cu cât mai mare depărtarea, cu atât durerea mă frământă
C'am părăsit pe câmpul luptei, eroi din Armata Sfântă.
Și-acum stingher, rămas de turmă stau pironit pe-al vieții vad,
Și sufletu-mi vă urmărește dintr'un spital dela Arad.
Și-de-o fi scris în viața asta, ca să rămân fără picioare,
Eu n'am să plâng căci nu din lacrimi, dinoase-l România Mare.
Dar eu tot cred într'o minune, durere încă nu m'a frânt
Și-mi port ostașul umbrel mele, legat de-o mână de pământ.

Lt. Bantălu din Spl. Central Arad

DOINA LUI GROSU

Foaie verde, foi și foi
Eu plec dragă la războiu
Mergem la războiu cu toții,
Să scăpăm țara de hoți.
Si iar verde busuioc
Basarabia arde 'n foc
Frații noștri's la mijloc
Si strigă în gura mare:
Veniți fraților mai tare,
Căci ovrei ne omoară.
Mare jale 'n bolșevici
Fug de rup zeci de opinci
Si mai tare fug ovrei
Căci sunt oameni foarte răi.
Căci rău făcuse Stalin
N'a lăsat nici un creștin
Nu s'a gândit la păcat
Căci românu-i botezat.
Nu-i ea el păgân spurcat
Si de Domnul blestemat.
Si-o să-și piarză Tara lor
Să crească un alt popor.
Dă-le Doamne sănătate
La toți Români, măi frate,
Pe dușmani să-i burdușască,
România să'n florească
Dă-ne Doamne a ta putere
Să scăpăm de lifte rele
De ovrei și bolșevici
Căci ei ne sunt inamici.

In Ucraina am intrat
Peste frați români am dat
Spre Odessa am plecat
Si foarte greu am luptat.
In Ruși moarte am semănat
Intr'o luptă ce am trăit
Si pe mine m'au rănit

— Cine să fie, răspunde unul, e plutul cărbunarului din sat dela noi.

— Doi copii din localitate, elevi din cursul inferior de liceu n'au nici atâta educație ca să salute pe soamele mai de seamă din localitate, deși le cunosc. Ori ei cred că dacă părinții lor sunt „granguri” n'au această obligație morală?

— Un grangur cu barbă din localitate, care crezându-se mai mult decât un muritor, găsește de cuvântă ca să nu mai răspundă la salut.

Domnule grangur, dacă nu răs-punzi la salut, nici să nu ai pretenția ca să fii salutat!

NELAMURIRE

— Dacă e adevărat că după fie care înfrângere, Stalin ordonă im-puscarea responsabililor, cum se explică faptul că el mai trăiește?

morții precum și spiritul de ce-măderie, lucruri specifice oștea multuș român.

Dacă le putem cauza bucurie publicându-le versurile, îi mai rugăm să ne mai trimită și altele.
Dar să-i lăsăm să vorbească.

Mulțumesc lui Dumnezeu
Că nu sunt rănit prea greu

Foaie verde sălcioară
Ajunse-i la Arad în gară
Si iar verde sălcioară
Muzica ne-a șteaptă'afară
Trenulecum ni s'a oprit
Surioarele au venit
Mă 'ntrebă unde 's rănit
Si ne-au dus de subțiori
Ne-au împodobit cu flori
Floricele tinerele
Când le miros n'am durere
La mașină ne-a îmbaucat
La spitale am plecat
Si într'un salon ne-a băgat
Ne-a spălat ne-a barbierit,
Foarte bine ne-a îngrijit
Cu brancarda m'a luat,
Doamna Marceaș m'a pansat.
Intr'un salon ne rânduște
Trei domnișoare ne îngrijește,
Domnișoarele, Florica
Valerica, Viorica

Fă-mă Doamne cum am fost
Sdravăn tare sănătos
Să plec țarăși la războiu
Să scap țara de nevoi,
Să apar âst scump pământ,
Dăruit de Domnul sfânt
Să păzim cu vitejie,
Scumpa noastră Românie!

— Această doină e scrisă de Frt. Grosu Mihai dintr'un regiment de infanterie.

DIN ARAD PÂNĂ'N ȘIRIA

— Două simpatice duduițe, usa mai noișimă ca cealaltă, eleve de liceu, călătorește cu tramvaiul. Și în fiecare seară rezervă locuri pe tramvai, natural alături de ele, ca doi domni delt Astra. Vorbă să fie că sunt domni, dar asta nu contează, depinde de gustul duduiilor. Noi nu zicem nimic domnișoarelor. Inșă ce-a zice de exemplu direcțiunea dacă ar afla de lucruri acestea și de altele care se întâmplă în tramvai?

— Prietenul nostru Pufi, tot călător cu tramvaiul, are obiceiul că boxează cu fetele pe tramvai. Dacă nu-l cunoașteți trebuie să știți că e gras de tot: întocmai ca și un purcel în postul Crăciunului. Probabil el ca să slăbească, boxează cu domnișoarele. Eu însă îi dau alt sfat, dacă vrea cu tot dinadinsul să aibă siluetă: să se ia la întrecere cu tramvaiul.

LIPOVA

— „Birlița” și-a deschis o gheană cu „vin ars”. Și intrăde „vin” mulți la ea; încât cele fete o sfidează. Așa fetelor „ars” își zice eal

— O dudule îi cam lipsă de „corso”-ul lipovan de un timp îndelungat. Bine dudulei, dar Paști sunt vreo șapte lunii

SĂVĂRȘIN

— Un delegat „Pătușel”, hat cucherl pe cioc” din cauza lipsei de ofertă pe plaja Săvărșinea a asediat în repetate rânduri „telul” „Mărloarei, care...”. Dar intrat în conflict cu „Luăoalca”, re-o păzește pe frumoasa... și reîntors în mod rușinos.

— Lăptăria renumită a citadele noastre, a început să amestece tele de vaci cu acei de... bivoli

— Duduia „Scârț” se plânge cauza lipsei a trei plăci de telefon. Consolează-te dudule că așa prea tare scârțoău; și cele gurești parcă-s mai frumoase. Așa-i.

BĂIȚA

— Clurcil, englezu dela noi Băița, e tare năcăjit că nu-l mtreburile bine pe front. Dar o naibă să-i și meargă bine când fi este gândul tot la „Părpări satului nostru de rezervă! Il tuim că ar fi mai bine, dacă mai umbla cu fofărlica ghișeftu și ar proceda și el, ca și nema cu (fără Dumnezeu) Stalin, care cum suferă de dezinterie!... don de expresie!...

— Una dintre preținsele noastre dactilografe din localitate, voește să sară în pod fără se zice mereu către una și alta că nu se compromite cu fle cine, fi că ea are studiul mai înalte. Dar rite rele zice, căci dacă ar fi tu dudula puțin de mănecă, ar scădea ceva din studiul.

ALMAȘ

Două dela noi mai în săptămânile trecute s'au dus la pădure să-și aducă mure și voarne pe casă... Oare de ce se vor fi dus depărtare de câțiva chilome când murele se puteau cumpăra duse gata acasă.

Probabil vor fi aslat coarne mari și mai frumoase și mari...

RADNA

— Vicontele de „Bumbu”, după cum se știe, e cam lăudăros cu fire și, prin urmare, vorba-i mare cam alătura cu adevărul... Spune nu de mult că a fost la București iar când s'a înapoiat, s'a oprit pe la o dudule din Deva... Zău și cum zici?... S'a oprit accelera și la... Deva?

— Alte noutăți din Radna: o mai nouă secretară și-a ascuțit nasul se poate zări mai bine ce ristiți. — Nea Ventuză și-a luat, de mult diploma de... sfătitor public, numai că nu le prea nimerite întotdeauna...

Poșta Reducției

Stelu. — Condiția de a colaboreza noi: să fie materialul interesant și... vesel.

V. C. — Rugăm comunicați-ne o nou numele dvs. In timpul lipsei noastre multe s'au rătăcit.

Fiamură. — Ca mai sus.

F. Pătruș, Șiria. — Continuați!

ALMAGIU

O doamnă dela noi care vroia să se plimbare dela Hălmigiu, la Vădăreț, să prezintă la ghișeul dela gară CFR, unde este întâmpinată de șeful stației. Ce dorești dnă, întrebă de șeful gării. Un bilet de la Arad—Iasi. Șeful gării părăsindu-l se necunoscută această gară, a fost întrebă-o odată. Dna tot ca înainte la Arad-Iasi. Șeful frumos i-a dat bani și după ce i-a numărat, spune: dnă, dă ai bani numai pentru Arad, iar ea răspunde: da dnă, atunci să-mi dai bilet numai până la Arad. Dna sosi la Arad, iar dela Arad, să deplăsează cu fața la Vădăreț, și după o bună pauză să gândește să plece numai singură fără să ia într-o plimbare dela Vădăreț într-o altă comună ca să se distreze.

— Mos Crăciun va împărți ca în toți anii mai multe cadouri de Sf. Sărbători, și anume:

Lui Schenk, un vagon de gumă, pentru opinci, că cele de piele sunt cam puținele.

Lui Hanțiu, 2 vagoane zahăr, ca să poată îndestula pe luncșoreni, că de Crăciun le trebuie mult ca să facă „crampă”.

Lui Silviu, o mare lipsă de vagoane pentru transportul lemnului.

Lui More, idem.

Lui Turuc, dela Soc. A. Iancu, un butoiu cu bere și un bun ginere care să bea bine berea.

Noulul comerciant, vreo 3—4 ginere și câteva milioane pentru comerțul angrou-lui.

Lui Bora, 10 tone talpă și 2 pantofari buni.

Lui Rusu, comerciantul, un califă care poate să-l fie chiar și ginere.

Șeful dela gară, un jug mare de vagoane, ca să poată mulțumi pe cei ce cer.

Lui Palc, funcționarul, un plutonier.

Lui Iuga, pe mama soacră.

Lui Șandor (Ieka), o nouă nevastă.

Dșoara de pe vale, fosta logodnică a lui Sortoc, un palton cu blană dela Arad și o pereche de șosoni.

Dșoara Fruzi, un ruj pe buză.

Doamnei de pe ulița Ciungănescu un funcționar mai mare în grad ca cel pe care-l are.

Lui Linek, o casă de fier, ca să nu i-se fure banii.

Lui Farmacistu, 100 kgr. cremă și dacă nu uită și ceva rachiu de prună, că Doamne tare-l place.

Lui Sortoc, ferarul, un cojoc și un băț mare pentru a merge în peștele la Bănești, ori la Bodești.

GURABARZA

Programul viitor la Cinema:
Vânătoarea de Găini.
Prima aventură a lui „Castron”
Rendezvous la tren.
Domnișori la judecată.
In ajun de vacanță.

DEZNA

— Unul de pe la noi, fiind Duminică la gară, tare avea poftă să arunce cu zăpadă în cumnată-sa care se plimba cu un altul la braț. Noroc că sări altul în ajutorul fetei, spunând cumnatului s'o lase în pace că nu i-o mănâncă nimemi.
— O fetișcană de pe la noi — care se coboară cu barca pe râul strămoșilor — are ce are cu fereastră unei doamne din sat.
— Oare, Doamne, ce-o să se întâmple?

PETRIȘ

— A, bună ziua cititorilor din Petriș, de mult nu ne-am mai văzută răca să mai stăm de vorbă. Iaca, venind dela bătae, am să vă spun multe, nu de alta, dar pe acolo pe unde am fost, mi-au venit știri dela clienții mei. Se zice că le-a cam crescut nasul și se laudă că au reușit „să aranjeze” ca să nu mai scriu la „Bravol” despre el. Dar să las comentariile la o parte și să începem:

— Mi se spune că primadona No. 2, nu mai poartă rochie pantalon și fiindcă nu s'a făcut „notărășită”, se duce să se călugărească la „moara dela Corbești”. Dar ascultă primadonită, cum rămâne cu escapadele de pe la Arad? Și... cum rămâne cu candidatul ce are 35.000 lei la lună? Mai aștepti, nu a căzut încă din lună? Eu cred că numai un tunatic poate face asemenea sacrificii S'aude?

— Mergând pe Corso, un amic mă oprește în fața bodegii „La Pecicanu” și scotând un oft adânc, îmi spune: „Hei dragul meu, ce chef am tras eu aici (și mi arată Taverna) cu două cuconișe de pe Valea Petrișului (Și... din Informațiile culise, cele spuse de amicul meu (vă spun în plus că al meu amic este militar) am constatat că totul este adevărat. Păi, dacă este așa, eu vă felicit dragi conșișe și... Dumnezeu să vă jînă nărăvul că am auzit că nu sunteți la primul caz. Vai, vai, bată-le focul Inspecției ce... nu au fost.”

— Una din eroinele de pe „frontul uliței dela poștă”, tocmai acum ne arată că a fost rănită la picloare și își face convalescența în băta.

Schloapătă săracă rău și deacea seara își pune ochelarii și lasă la plimbare cu băta în mână. Ne pare rău domnișorică și noi îți zicem: jine-te bine de băta... nu te lăsa și în primăvară deslănțue un alt atac.

— In fiecare seară, după ora 11, văd două fetișe (ele își zic domnișoare) surori, pe Corso. Amicul meu „Sarefeli” mi-a spus că ar fi de pe la „neavoastră”, din Petriș și că ar fi chiar ficele unui mare fontonar particular. Cine sunt? Să-mi scrieți și mie.

La revedere pe... data viitoare.
Pal
BĂȚA

— O oarecare dșoară dintr'un mic sat de lângă Băița, care pe timpuri a trăit zile fermecătoare. Ea era elevă. Iar el cu ziare. Dar povestea s'a sfârșit. Totul s'a spus, nimic n'a mai rămas. Doar ea s'a ales cu un ceas și o brățară ier dumnealui cu vreo câteva cărți.

— Potrivit tradiției anul acesta Moș Crăciun a adus daruri cavale rilor și duduițelor, care s'au purtat bine. Astfel unei dșoare de lângă „Colnic”, un popă fără barbă. Celor trei surori unguroaice proaspăt venite la noi, niște țigări lungi și groase dela Arpad. Lui Dada odoarelor un „hop țilindăr”. Dșerei V. o cutie de pudră. Iar ea încheiere augăm pe cei cari n'au luat parte în rubricile noastre să ne ier te căci pe viitor vom avea noi grăjă și de ei.

Și acum mă jîn și eu de obiceiul din bătrâni ca să urez la toți conșătenii mei, sărbători ferice și an nou fericit!

PEGICA

— De când am tăcut și de când nu am mai pus mâna pe condeiu, urbea noastră a răsuflat ușurată că a scăpat de o pacoste, și bucurtoasă că nu mai are cine să cere teze pașii celor ce și-au făcut de cap. Acum, când am deschis iarăși ochii și când am pus din nou mâna pe condeiu, suntem siguri că multe duduițe vor suspina iarăși și înclaudate vor merge să se adreseze prietenilor:

— Auzi, dragă, idiotul ăla iarăși a început.

Și alte, și alte vorbe... Ce să faci în definitiv?! Așa e viața: cu haz și cu suspine. Și degeaba se supără duduițele noastre, pentru că vina nu e a noastră.

Cu ce suntem noi de vină dacă ele se fac de poveste? Bunăoară ar putea cineva să nu rădă de cazul unei domnișoare, care mai deunăzi la colecta pentru Ajutorul de Iarnă se scuza că nu poate să își ofere serviciile, astfel: „In urma unei infecții primite la (sic!) picloare nu pot participa”. Nu așa că e de răs? Spuneți și dumneavoastră.

Noi, Doamne ferește, nu vrem să scoțim nimic dela noi și să spunem neadevăruri. Dacă adevărurile sunt supărătoare, n'avem ce face. Cei în chestie să se ferească. Pentru că degeaba am tăcea noi, „Gura lumii” vorbește. Și e de ertul atăta.

Dar, apropo, fiindcă veni vorba de „gura lumii” nu ne putem răbda să nu ne exprimăm părerea că unele domnișoare, frumusele de altfel, să mai lase „dolma”, că a început să se vorbească pe soțoteala lor.

La fel am ruga și pe „domnul funcționar” ce locuște pe lângă „Momac” să-și vadă mai bine de sănătate....

Dar să terminăm, venim totuși, fiindcă e aproape de Crăciun, cu câte o felicitare tuturor de sărbători și să le urăm duduițelor și domnișorilor noștri multă veselie. Iar domnul „inginer” grabnice succese la București, un „bacalaurat” și să achite datoria de 600 lei ce o are față de un domn.

Și să se mai lase toți de lucrurile astea da... nimica.

RICEMI AMEUDA

DIN ARAD PANA'N SIRIA

Tovarășul Molotov, cel cu șapcă verde, după orice cuvânt îi răspunde: Am familie. Deasemenea ca să facă pe interesantu hărăie tot timpul ca un câine pus la regim. Ne mirăm cum călătorii din tramvai pot tolera să călătorească un animal cu ei. Noi știm că animalele, îndeosebi câțele, se jîn legași sau în cușcă.

— Un domn scribău dela A. S. T. R. A., pretins inginer, călătorește în vagonul elevilor deși nu are drept. Ne întrebăm de ce dă nu respectă regulamentul care prezicază că cei ce nu sunt elevi n'au dreptul să călătorească în acel vagon fie chiar și „ingineri”. Există poate și altă explicație: i-o fi miroșind a fustă stimabilului? In cazul acesta îi spunem dela început să n'aită nici o nădejde. Elevule sunt mai pretențioase.

— Dela un timp înceace Miss Barbă întreupe călătoria la Măndrulot. Suntem curioși de ce. Nu mai discutăm cu ea domnul dela Lic. Industrial?


A apărut

Carindariu

lu

Juan Nojiță

pă anu 1942



Toți depozitarii și vânzătorii noștri au primit și primesc calendarul prin

Medrea & Dodoacă

depozit de ziare

Arad, Strada Eminescu 6.
unde se vor face toate plățile

Tot acolo se vor cere și calendare
Prețul lei 22

Glume și răutăți

Cunoscuta Domnișoară P. E. a avut în zilele trecute o mică aventură foarte neplăcută. Din cauza unui furuncul nu putea să șadă, acest furuncul l-a într'un loc atât de inconvenient o îndemnă să meargă la doctor. Plecând, ajunse la o casă pe poarta căruia văzu inscripția de medic. Se urcă la etajul doi și intră.

— Domnule, sufăr îngrozitor.
Pronunțând aceste cuvinte se desbracă și arată abcesul.

— Il vezi?, întreabă din nou, e foarte roșu...

— Intr'adevăr e congestionat der...

— Ce mă sfătuesc să fac? zise ea.

— Știu eu?... tot ce vă pot spune e să mergeți la vecinul meu care e medic... eu sunt avocat.

Un evreu din localitate, cunoscut fabricant de vopsele, cumpărase de curând un papagal.

Într-o seară, pe când avea multă lume invitată, subit papagalul începe să strige:

— Afară cu Jidan'ii... afară cu Jidan'ii...

— Uite ai draculul papagal, izbucni o doamnă, după ce are și nas cărn, mai e și antisemit.

Domnișoara V. I. lipsește de pe corso. Unde o fi oare? Poate e iar pe mal cu băeții. O înțelegem, îi place natura și o înțelegem încă o dată căci mare e fauna României.

Aceleași Domnișoară a fost zărită de noi ca fiind urmărită de tipul „P”. Nu știm că de ce caută tânărul „P” atât de insistent să o cunoască. Poate că speră...

Două lucruri nu pot să existe în lume: O închisoare frumoasă și o iubire urâtă.

La una din procesele la care am asistat de curând am surprins următorul chestionar:

- Numele?
- Ana Alexandrina.
- Vârsta?

- 62 de ani.
- Căsătorită?
- Încă nu.

Doi tineri prieteni se întâlnesc:

- Ce mai faci Pichi?
- Ei, ce să fac?
- Ai tăi cum o duc?
- Cum s'o ducă?
- Școala cum merge?
- Ei, cum să meargă?
- Ce fel de note ai?
- Ce fel să am?
- Dute draculul! Eu te întreb pe tine sau tu pe mine?
- Cum ai spus?

La un restaurant de periferie:

- Dece e așa de tulbure mustul acesta?
- Nu e mustul tulbure... e paharul murdar.

Să mi să răspundă la întrebare:

- Cine profită din lipsa de bani mărunți la autobuse?

„RADY”

Stiloul meu, ca din eroare,
Un nesimțit a nimerit.

Dintre epigramele „Didina” publicăm trei bucăți, restul în viitor.
Lui I. Zorand

Nu-ți contest că ai talent
Ești poate chiar inteligent
În epigramă... zerovalent
Iar ca dovadă, document,
Scri-su-ți e cel mai bun argument.

Tot lui pe chestia cu sarea

Spuți că nu am sare
Greșala-ți este mare
Epigrama nu-i de Dumneata
Prin urmare lasă-te de ea.

Tot lui căci spunea că-mi dă un picior

Vrei să-mi dai piciorul mie
(Vorbești ca la periferie
Păstrează-ți-l mai bine ție
Căci îți lipsește'n... poezie.

POEZIE DIN SPITAL

Apoi să mai scriu măi frate
Cum e traiul în Cetate
Poezie de-un soldat
Ce stă în spital, pansat.
Greu e Doamne de-un soldat
Ca să stea'n spital pansat
Dar am avut noroc mare
De-un Domn Căpitan de-onoare
De noi e mult onorat
Căci vine pela toți la pat
Și ne'ntreabă: „Ce-i băeți
Spuneți nouă tot ce vreți
Vreți țigări? sau de-acasă?”
Are-o inimă mihoasă.
Mai avem surori mihoasă
Ne aduc dulceață de-acasă
Au un suflet neuitat
Stăm de vorbă lângă pat.

Terminând cu poezia
Strig: „Să trăiască România!”

Tr. Laurențiu Biaz
Bonjești, Arad.

CE NE-ADUCE MOȘ CRĂCIUN?

Lui Artim humor, lui Fredy curaj,
lui Ghiță un pisoiu, lui Puiu un câlțor electric,
lui Dumitru repetarea ultimei silabe din numele său,
lui Eșanu aripi, lui Tibi să-i răpească bocancii,
lui Fodoreanu trecere la latină,
lui Tut' al 11-lea ton, lui Teje un nou concurs,
lui Groza o buclă în plus,
lui Neuman punctualitate la arbitraj,
lui Zeno creioane, lui Pașca pe Populus,
lui Mitică împăcarea cu Eusebiu,
lui Popa un centimetru plus,
lui Porumbeanu Geduld,
lui Radu cinci pe flanc,
lui Nicu abonament permanent la unchiul meu,
lui Săbău un roman Alfons Daudet,
lui Cow-boy scorcii,
lui Calului troci vezi Inversul lui Popa,
lui Luca un „Colț 42”,
lui Eusebiu dușuri reci,
lui Căline Reu zgardă,
lui Dr. Fl calligrafie,
lui Frică curaj,
lui Dido un sol,
lui Verișan serve bune.
Supliment: Lui Bazul păr, lui Goe loc în unitate

—0—
AST-FEL

Telului sub care noi
De atâtea ori le-am întâlnit
O frunză vântul l-a răpît
Spre jalea celor 'lalte fot.

Astfel pe cei care se iubesc
Când l-i desparte soarta rea...
El plâng amar, iubita mea
Și mângâeri nu mai găsesc.
Jean Antoniu

MICA PUBLICITATE

DE VÂNZARE de urgență o capră bună de lapte, frumoasă, cocheta, încântătoare, dar cu micul defect că e — răioasă.

PRIMESC subchiriașe la o cameră modern mobilată. Cu un pat pentru două persoane. Adresați „Piston”.

PIERDUT două zile de școală. Aducătorului bună recompensă. Păstrătorului și mai bună. Adresați „Maria Magdalena Toanta”.

DOCTORUL A. P. Piston își reîncepe consultațiile. Discret, conștient, volnic, băiat bine și sănătos. Adresați sub „Sexuale”.

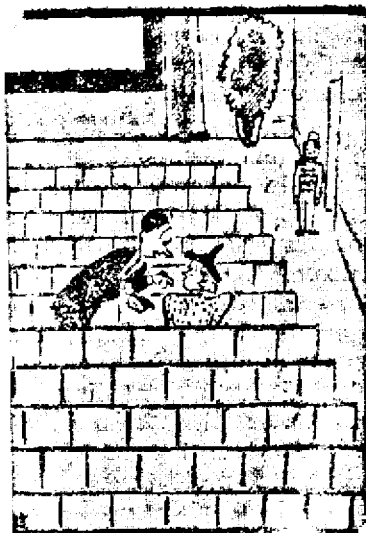
MARE asortiment de combinezoane la magazinul „Capra sută”. Cumpărăm și vindem combinezoane curate.

CAUTAM noi aliași. Adresați la ziar sub „Anglia”.

VIZITAȚI depozitele fabricii de sicrie și pompe funerare la „Ulte-ol nu el”. Pe cine-l servim noi odată, va fi foarte mulțumită și nu ne va obiecta nimic.

PIERDUT războiul. Reducătorului îi predau serviciul meu. Adresați: Stalin.

ANGAJEM generali și mareașali, leafă bună. De preferințe analfabeți. Adresați la fosta URSS.



— Mi se pare stimată domnișoara că din întâmplare ai ocupat locul meu.

Dueluri epigramatice

Dintre catrenele Pașei D'ului dăm pentru numărul de față următoarele:

Lui I. Zorand

Prea'ncurci în chestia cu drama
Cu bucuria, dar îmi plac
Ti-o umple nasul mult năframa
Dar epigramă n'ai să faci.

Lui Boris care vrea să-mi împrumute... venin

Ce te-a făcut așa creștin
Și-atât de filantrop?
Că din prozaicu-ți ven'n o
Nu și-a rămas măcar un strop!

Acelulași. Mențiunea: Se crede poet

Desigur tu îți faci huzii
Că o s'apuci piciorul muzei
Dar în proză l ești cam laic
Iar în versuri prea... prozalic.

Didinei care l-a făcut bou pe „Pioneză”

Îi seamănă le't „Didina”
În versuri e puțin minoră;
Nu poartă însă dansa vina
Atâta doar că-i este... soră!

Lui „Pioneză” apropo de ghicitoare

La viața mea burgheză
Nu râvnesc cum spui tu glori
Cu ghicitoarea-ți, „Pioneză”
Tu singur îți creștii istorii.

Tot lui

De-ar fi să fie — adevărat
Să faci, ilustre, pe casapul
Tu-l fi întâiul de tălat
Căci prea îți scrie rău clorapul.

Tot lui un ep'raf

Mă faci mort, făr'ca s'o știu
Dar fie, asta o suport;
În schimb la tine ce ești viu
Spiritul îți este mort.

Dăm mai jos patru epigrame iscalite de Domnul Pioneză.

Mi s'a făcut o caricatură sub formă de vulpe

— „Nu mai fac cochetașii!”
(Observația să n'o pierzi!)
Pentru că acum și mie
Strugurii-mi erau prea verzi.

Definiția epigramei

O schipire-instantane
Inspirată de vreo zee
Și cu ritm ba și cu rimă
Care taie (Dar nu-i crimă).
Sare, multă sare,
Dânsa'n tranșa are
Și-o condiție 'ndeplinită
(Ca să v'o divulg eu jin)
Să nu fie iscalită
Constantin dela Șelîn.

Sistem

Când citec pe Boris, așa
simt că m'am intoxicat;
Iau un purgativ pe Pașe,
Iată-mă scăpat.

Ep'raf la mormântul lui Boris

Umblați încet, să nu-l treziți
Să nu faceți gălăgie
Căci se ridică din morminți
Și iar începe să mai scrie.

Boris iscălește pentru numărul de față două catrene.

Lui Pioneză care se plânge de lipsă de adversari
Te plângi (și nu e de mirare)
Că nimeni nu te bagă'n seamă
Scrii multe versuri mi se pare
Dar nu scrii... nici o ep'gramă.

Lui „Boris” care-mi spune că sunt mort

O viață'ntreagă fusesc nesărat
Și înșela, hapsănu, la măsură
Că din clienți vreo doi sau răsunat:
I-au pus urechile la saremură.

Tot lui căci nu-mi simte înțepăturile

De te'ntep și nu te doare
E împede și împură

Imbecilul

CU ȘAPCA'N CAP ȘI CU GHIOZDAN

Bărbatul vine noaptea târziu acasă și găsește nevasta neadormită încă.

— Ce-ai dragă de nu dormi încă?
— Te-am așteptat să vii din moment în moment acasă, pentru că a fost aici prietenul tău Matache colorat, având ceva să vorbească cu tine.

— El și eu îl așteptăm la el acasă și deasemenea împreună cu nevastă-sa îl așteptam să vină din moment în moment și n'a venit pentru că era aici.

— Și ce-ai făcut atunci la el?
— Nimic! Dar el ce-a făcut aici?
— Mi a descusut haina.

O doamnă Dirigintă face morală unei eleve.

— Domnișoară! Ieri iar te-am văzut pe Corso după ora 6.

— Eram singură?
— Da! Eram singură.

— Doamnă Dirigintă, atunci sigur n'am fost eu pentru că eu nici odată nu sunt singură pe stradă.

Doi prieteni vorbesc între ei.

— Măi Mitică, știi ce-am făcut ieri?
— Ce?

— M'am lăsat de școală, și acum sunt liber să fac ce vreau.

— Ce mă? Mie mi s'a spus că școala s'a lăsat de tine pentru că s'au săturat profesorii de năzdrăvniile tale.

— Ei bravo, dacă știi hal să jucăm un billiard.

— Măi, dar pe cât timp și-a închis școala porțile pentru tine.

— Pour toujours.

Între prieteni.

— Măi Costică, știi ce-am auzit?

— Ce?

— Că te-ai însurat.
— Da eu deasemenea iar am auzit aceasta. Da de unde ai auzit tu că m'am însurat?

— De la nevastă-ta.
— Ei atunci tu ai fost azi noapte la mine acasă când am lipsit eu de-acasă.

— Da de unde știi ce fost cineva la tine?

— Pentru că și-a rămas umbrela la mine acasă.

— Aoleu, să merg să mi-o iau.

— Nu din contră duși totu' acolo la mine acasă?

— Dar și eu sunt însurat.
— Nu-l nimic, facem schimb cum am făcut și azi noapte.

Diamant.

Conform obiceiului său, profesorul Ikhari Handerson dela universitatea din Heenstonglew, la orele 16 și 30 m'nute se așază la masa lui rezervată din cel mai liniștit colț al cafenelei sale obișnuite.

Aici își întocmea programele sale de cursuri de înainte de masă, precum și distracțiile tale de după-masa și seara.

Handerson nu era om prea bătrân, cu toate că părea că e cu mult peste cincizeci.

Ultele și acuma, liniștit, așezat adânc în fotoliul său. Un zâmbet foarte curios îi năzare în colțul gurii. Probabil se gândea ea soția sa tânăra Katia cu care se căsătorise de curând. Cu toată diferența de vârstă ce era între ei (20 de ani!). Katia îi accepta de bărbat. Își vedea viața asigurată.

Handerson o iubea foarte mult dar nu ca soț, ci ca tată. Căci trebuie să spun că virilitatea lui Handerson a apus de mult, zilele fecloarei trecuseră, iubea pe Katia fără să o guste.

Și acuma, când acest zâmbet cludat îi apare în colțul gurii, desigur că se gândea la ea.

— Servus Ikhari! îi trezește din reverie, un coleg dela Universitate, fugi repede acasă!

Depe fața tulburată a prietenului se vedea că s'a întâmplat ceva extraordinar.

— Oare de ce să fug acasă, îi răspunde Ikhari neplăzându-și calmul.

— Nevasta ta te înșeală cu un imbecil!

— Cu cine?

— Cu un imbecil!

— Am văzut cum a intrat în casa voastră pe porțile din dos și după cum știu nimeni nu locuiește în casa voastră.

— Își mulțumesc de încunoștințare, fug acasă repede să văd cum stau lucrurile. Ah! Dumnezeule mă înșeală cu un imbecil!

Și cu această exclamație profesorul Ikhari Handerson cu fața congestionată se repede afară pe ușa cafenelei. Oprește primul taxicou și cu viteza max'ă mână către casă.

În mai puțin de 3 minute era acasă. Coboră și în cea mai mare viteză trecu poarte începând să urce treptele din patru în patru. Iată-l ajuns la dormitorul soției. Se apleacă la gaura broaștei, ascultă, privește îndelung înlăuntru, apoi se ridică, și răsuflă ușurat. Își tocmește cravata. Coboră treptele de astădată în tacticozitatea lui obișnu-

tă, sue în taxicare și se reîntoarce la cafenea.

— Ei așa e că am zis adeverul? îi întâmpină colegul.

— Ba să am pardon, totul ce ai spus, e o minciună!

— Cum asta? Doar am văzut când...

— Te rog să liniștii. Îți spun eu cum e afacerea. Partea ai avut tu dreptate zicând că nevasta mă înșeală, dar ai făcut o gafă mare zicând că individul e un imbecil! El e cel mai bun elev meu dela Universitate.

„Frunză”.

ERATA

Schița „Aventurile lui Big Jim” care a apărut nesemnătată în Cărlindariu lu luân Nojijă a fost scrisă de Domnul I. I. Zorand.

POEZII POPORANE

Culesse de Vladimir A. Purcariu com. Valea Doșului Jud. Alba.

Cine-și teme muerea
Facă-și gard pe lângă ea
Cu numele de arjar
Și cu parii de stejar
Că și eu volu face-o scară
Și-oiu trece la ea de seară.

Tătișă și cumnată
Lasă ușa descu'ată
Să vin seara câte-odată
Să te văd cum ești culcată
Cu fața către perete
Cu gura friptă de sete
Gura săruțați-o volu
Setea stâmpărați-o volu.

Măi bărbate dragul meu
Ascultă la ce-ți spun eu
De și-o fi muerea rea
Du-te'n pădure cu ea
Când durdăe și trăznește
La toponul și-o lovește
De te-o'ntreba cineva
Spune-i c'a trăznit în ea.

Bata-te bătutu mândră
Tot cu ochii la ogindă
Pe sub masă, pe sub pat
De trei lun' n'ai măturat
Prinsel bolii la tănjeală
De scoțel gunoii-afară
Prinsel bolii la chileagă
Și căralu o zi întreagă.

Mândra hamică de lucru
A avut noroc cu cucu
C'o cântat de s'o sculat
C'o mâncau muștele'n pat.

Librăria

Românească

Propr.: P. MILOS

Arad, Bul. Reg. Maria 18.

Asortiment bogat de cărți literare,
ustensile școlare, articole de librărie,
ornate bisericesti, etc.

Lozurile norocoasei colecturi Stănoiu

ROMAN POLITIST IN FOILETON

Hallo!... Poliția?... Dama de roșu

Lord Pix se opri în fața unei măcelării. De ce vă mirați? Amintiți-vă de Frunză că-i spusese că n'are „Sânge rece” și veți înțelege de ce s'a oprit în fața măcelăriei. Mai mult chiar, intră înăuntru, după ce mai întâi făcu în gând observația că vîtelul atârnat în ușă are capul tălat. Un amănunt fără importanță pentru trecători, dar pentru Lord Pix era un element în plus pentru deslegarea enigmelor tot mai enigmatice...

— Dă-mi sânge rece de-n poli
— Adică 100 grame, spuse măcelarul.

— Da! Ce vă mără? Toate-s scumpe. Măcar să măcelare...

de BORIS
de liniștit, încât se vedea cât de oolo că are destul sânge rece. Apoi după un răstimp adăugă: — E scumpă viața, adăugă care nu-i scăpă lui Lord Pix, că îl adăuse la elementele sortite să se adauge între ele, legându-se într'un tot care va deslega misterul.

Dupăce primi sânge rece de-un pol, îl mănâncă și plecă. Când fu în stradă, un automobil stopă brusc aproape de el și un domn îl întâmpină, deschizându-i ușa automobilului:

— Lord Pix, neapărat să pofliți cu mine! E un caz urgent. Neapărat. Vă rog!

— Da, dacă e urgent, da eu să

merg neapărat? Dimpotrivă, eu cred că e mai bine apărati!

— Cum, vreți, dar cât mai repede, nu lungiți vorba!

Că să nu mai lungească vorba, Lord Pix se lungi pe pernele automobilului și tăcu, felicitându-se de ideea de-a fi cumpărat la timp sângele rece.

Când ajunseră la destinație, în strada Destinului, destinată unei reparări pentru a se justifica anumite fonduri a căror destinație era recunoscută, Lord Pix se înfiortă de cruzime destinului. Un om era atârnat de craca unui copac, de oar mai era atârnată și o haină despre care atârnatul spunea că nu-i convine, că prea-i atârnată de spate și că atârna de croitor ca să nu mai atârne, dar el, ca să nu se simtă atârnat de aceasta prin rugămintele și serviciu, lăsase haina să-i atârne mai departe de umere, până când destinul l-a făcut să o atârne de cracă, spre a nu mai atârna de dănuș.

na de dănuș.

În fața acestui spectacol, Lord Pix fu silit să recunoască (virgula) că și-a mâncat sângele rece! Se apropie de atârnat. Limba îi atârna afară din gură, iar între degete la atârna un bilețel, de care Lord Pix își dădu seama că atârna deslegarea înfiorătoare enigme, de aceea îl luă și-l ceti:

„Am recurs la acest gest, spre a nu mai atârna de Dama de Roșu!”

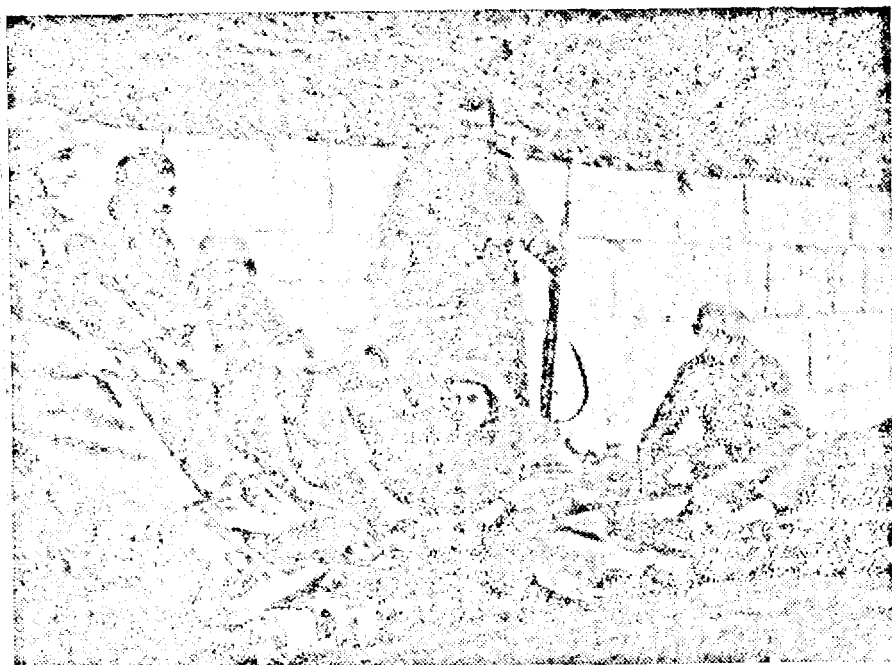
— Luați-l jos, porunci Lord Pix. Acest om e un eroul! S'a atârnat spre a nu mai atârna de nimeni! Oferiți-i neatârnatul!

Apoi plecă, simțind că din nou are, ba mai mult, și e chiar greață, de prea mult sânge rece.

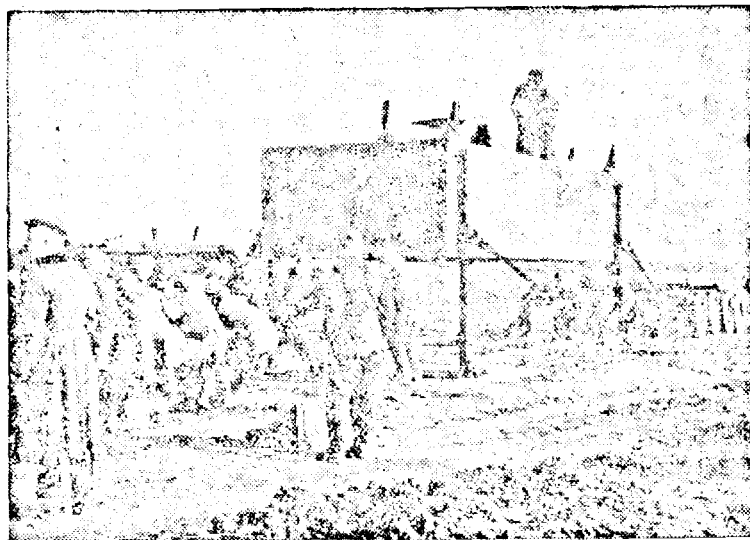
Pe drum simți că un nou mister va atârna de dănuș: „Dama de Roșu” și brusc își aminti că evreica era cu părul roșu.

(Va urma)

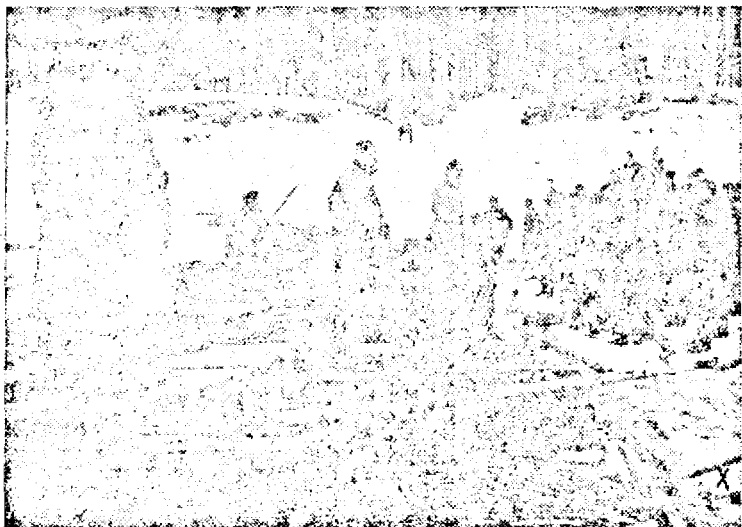
Actualitatea în imagini



La luptă

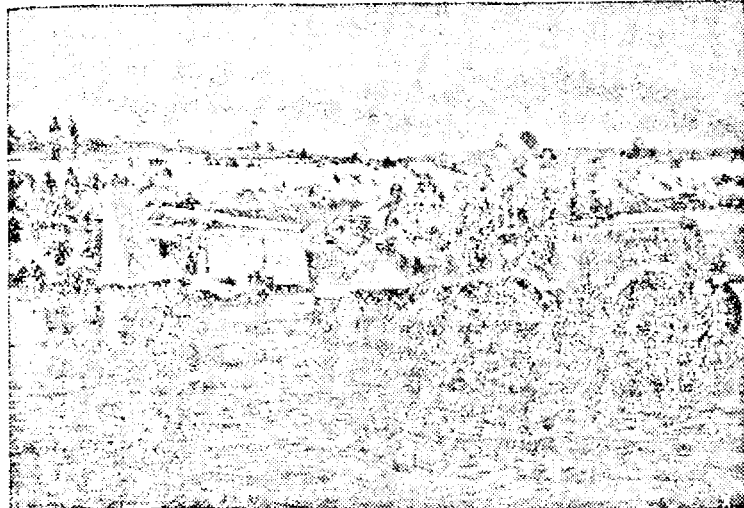


Instalarea artileriei grele germane pe frontul de la Leningrad. (PK Ob)



Soldat finlandez cu aruncătorul de flăcări pe frontul din Carelia (PK ob)

Transport de muniții și alimente pentru trupele germane din primele linii ale frontului sovietic. (PK Ob)



Inaintarea germană în răsărit nu cunoaște piedici (PK ob)



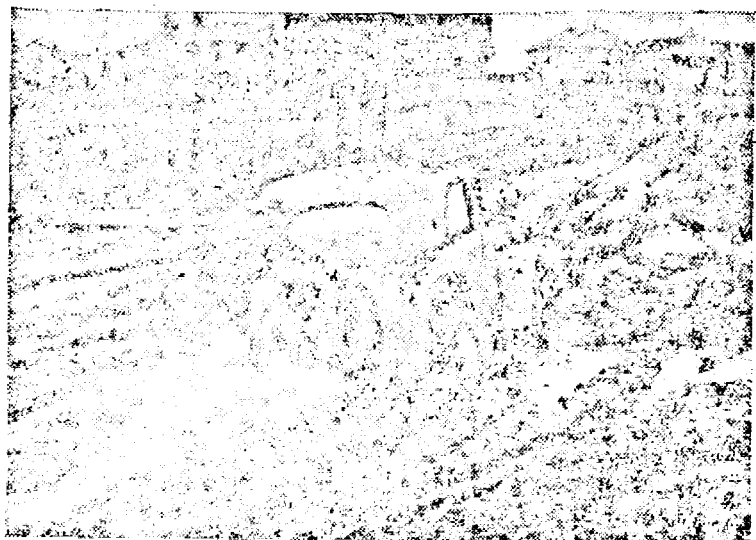
În poziție de tragere



Trupele germane pe frontul din regiunile muntoase ale Crimeei. (PK Ob)



Pe frontul din Crimeea. Un moment de liniște. (PK Ob)



Pe frontul din Crimeea. Omul și mașina în luptă cu zicota. (PK Ob)

Te măntrebi eu îți răspund

Poșta „BRAVO”

Redactor Iresponsabil „Frunză”

IONICA. Imi spui așa: „Ași putea să am plăcerea să vorbesc într-o zi cu domnul Cărciumeșu”. Dacă dumneata numești asta, plăcere?... cum să nu. Îi găsești la redacție între 3 și 5.

TOM BERCK. Eu sunt de părere dragă Tomiță că meriți să fii în celat de nevastă. De ce? Drept pe deapsă că te-ai însurat.

SUBSEMNATUL. Vrei să te împogățești repede și nu știi ce se faci? Îți dau eu un sfat: Coman-ți vre-o două trei coșuri de stricături. Nu înțelegi de ce? E simplu: poate că vei găsi în vre-o stridie perla.

TANDALA. Excesul de economie, după cum zici dumneata, cel al soții Protopopescu e într'adevăr îngrozitor. Am observat și eu sunt mai rău decât o familie de coțiveri. Chiar eu i-am văzut pe când cântau amândoi la același pian.

GRUIA P. Ți-e milă de bătrânul dumitale unchiu căruia îi meri rău restaurantul. Să știi stinva de dle Gruia că și eu consimt la mila dumitale, or nu te pot ajuta decât cu o idee: Să pună la ușa prăvălii într'un loc vizibil următorul afiș: „Poftiți! Serviciu admirabil permis să se scuipe pe jos. Vrem să vă simțiți aicea ca și la dv. asă.”

DICKENS-ARAD. Este într'adevăr interesant tonul de curiozitate cu care-mi scrii. Mă întrebi ce antofi prefer, ce mânânc dimineața zahăr pun în ceai, dacă sfo încetează în somn etc. etc. Eu pot în acest cadru restrâns să răspund decât la ultima întrebare. Eu nu sforâi noaptea în pian. Că de unde știu? Păi simți, am rămas odată trează o noaptea întreagă și m'am convins.

BORIS. Așteptarea are să-ți fie îngă mai ales dacă spărem tot două săptămâni, (Dar să sperăm...) însă binemeritată. Dragă noastră colaboratoare „Didi” are într'adevăr „gambe” foarte bune reușite, dar să mă crezi că concurez la ele. De vrei să-i spui ceva, alăturăază scrisoare la materialul ce ni-l trimiți.

P. S. Închipeți dragă Boris, am uitat să văd la P. S.-ul dtașe. P. (2). Aspirațiile în călindar Banului zilei e al lui Boris.

PRIMUL RUS. Tovarășe, s'a învârtit la noi un nou sistem alintar.

AL DOILEA RUS: Și anume? PRIMUL RUS: Măncăm de am... bătaie.

„FRUNZA”

NOTIUNILE ENGLEZE

Stalin se pune în comunicație Londra prin telefonie fără fir: — Vreau să vorbesc cu Churchill.

Peste puțin, Churchillul îi răspunde:

— Ce mai este nou?
— Avem nevoie de tancuri, tan-
ci, tancuri!
— Foarte bine, răspunde Churchill.

Și imediat telefonizează ministru de război:

— Salin mi-a comunicat că are nevoie de trei tancuri.

Dueluri epigramatice

Dăm întâietate Domnului „Pioneză” care a fost atât de modest încât în numărul trecut și-a cedat locul celorlalți combatanți.

Didinei, care zice că sunt între noi

Fără să vrei, gurița ta de fragă
S'a cam scăpat (zău, ce să-l faci!)
Căci decând scrii tu la noi dragă
Nu's între noi, ci's între vaci.

Lui Zorand, care zice că sunt măcelar

De când la „Bravo!” scrii
Nu-l mirare că devii
Precum ai zis lubite:
Măcelar, ... de porci și vite.

Lui Constantin dela Șel-
tin

Tatăl meu mă sfătulea
Și-mi zicea fătăte:
Se nu port în viața mea
Piele de măgar în spate.

Tot lui

Ai dreptate (cât de cât)
Chiar eu am să-mi interzic
Să mă degradez atât
Scriind că-mi ești amic.

Lui Zorand

Că nu simți înțepătură
Și din partea mea nu dur
E natural și lămurit
„Pentru că ești nesimțit”.

Ghicitoare

Ce-i prostia întruchipată
Intr'un tot fără de rimă
Cu care s'avântă'n scrimă
Cu o șansă minimată
Un dement periculos
Care gloriile își dorește
Scriind fără de folos
Și care se lăcălește
(Culmea vijului)
Tochmai „Pașa Diului”.

Un catren „Didinei”

Se întrebau mai de-unăzi
Că ești fată sau femele;
Din partea mea poți fi chiar zeu
Numai epigramistă nu poți fi.

Și iarăși Zorand

Că fugi din fața versurilor mele
Am tălmăcit-o într'un sens mai
nou

Inseamnă că în epigramă
Ești mai puțin decât un bou.

Conform promisiunii noastre pu-
blicăm catrenele Domnului Boris.
Nu comentăm nimic. Ce e bun, nu
are nevoie de reclamă.

Lui I. Zorand care într'un
catren atacă o fructăreasă

Ce-al tu cu ea
M'am lămurit:
N'a vrut să-ți dea
Un... „fruct oprit”.

Lui Constantin dela Șel-
tin care acceptă să se spân-
zura

Cât de fericiți am fi
Avea de te-al spânzura,
„Bravo!” nu ne-ar plictisi;
Cu ce o să mai scrii mătal

Didinei care s'a înscris la
rubrica această

Tu ai talent, nu se contestă,
Dar prea o'ncepi ca orice fată:
Intrași în rubrică, modestă,
Să ieși în urmă... „înțepată”.

Lui I. Zorand pentru
„Culmea ceasomnicarului”

Ceasomnicarul dumitale,
Mă tem să nu-ți faci bucată:
Să nu-ți grăbească „Ceasul
morții”

Și-apoi să-ți ceară simplu...
„Plata”!

Tot lui căci zice că „Pio-
neză” e măcelar

Epigrama ce-ai semnat,
E mai bună răsucită:
Măcelarul ne-a tăiat,
Asta'nseamnă că... ești vită!

A apărut un nou comba-
tant „Cicerone” decl... pe
el

Fiți gata, curăți-ți amura,
Nobil roman, sau biet plebeu,
Curăți-ți spada, căci viața,
(Cât sunt de bun!)... ț'o curăți eu!

Lui „Pioneză” care a ad-
resat un catren lui „Stalin”

Te pricepi în diagnoze
O s'apuci de-a ștînțel toartă:
Dar prevăd metamorfoze:
Vă aștept' același soartă!

„Pașa Diului” lăcălește pentru nu-
mărul de fata următoarele catrene:

„Didinei” care găsește
că în catrenele lui „Pio-
neză” nu e sare

N'am gustat catrenele dudue
Și zău că nu e de mirare:
Una e să tragi cu cuie
Alta e să puști... cu sare.

„Didinei” care l-a făcut
bou pe „Pioneză”

Comparația-i vulgară;
Limba-ți în zadar asudă,
Poate-l fi octogenară
Dar cu-atâtea ești mai crudă.

Lui „Pioneză” la care
Didina constată că nu are
sare

De-atâtea atenții poți fi mândru;
Grija de mata o'ngroapă
Cum să-ți trebulască sare
Dacă ești mereu la apă?

Lui Myrel care exclamă
„La „Bravo!” s'a deschis
duel”

Dacă'n duel s'ar fi înscris
Doar combatanții de-a ta seamă
In rubrica ce s'a deschis,
Nu'tâlneam... nici-o epigramă.

Lui „Zorand” care nu pri-
mește pe „Pioneză” în
grădina

Necultivat să stea'n grădina
Nu-i damblama prea păgână
Griji c'o prinde rădăcină
Pe-a matală căpășână.

Din partea simpaticului nostru
confrate „David” primim următoa-
rele catrene:

Unul oarecare „Cicerone”
care se amestecă în due-
lul cu cantorul

Nu împarte el colacii
Și te rog în cap s'o îți
Dar îl poți mânca colva
Dacă mult ai să mai scrii.

Aceluiași

Când și-ai ales pseudonimul
Te visași și orator
Dar pe semne omonimul
N'a răspuns la... „Ajutor!”

Din partea lui P. A. G. primim că-
te-va catrene din cari alegem
Amicului „Pioneza”

Spui că la gunoi mă vei găsi pe
mine

Te'nșell amamic „Pioneză” dragă
Odată ce eu te-am trimis pe tine
Că nu-s acolo oricine poate
să'nșeleagă.

Tot lui

Știam de mult că vrei să mă
înțepi

Pe semne nu știi altceva.
Ai avut pretext înțepăturile

să'ncepi
Dar, bag de seamă, cu ce organ
vei înțepa.

FRONTUL RUS

— Ști de ce lui Ivan iau dat un
concediu agricol de 20 zile, pe
când nouă numai zece?

— Pentru că trebuie să pună foa-
la grăul de pe o arie de două ori
mai mare ca noastră.

SISTEMELE IOR

— Fii fericit, tovarășe, multu-
mufă lui Stalin casa ta a putut fi
incendiat înainte de sosirea inami-
cului.

GENERALII RUȘI

Stalin, căruia i s'au adus la ou-
neștință ultimele informații asu-
pra situației de pe front, este ne-
linistit.

Îmbâmbându-se extrem de agitat
spune:

— Nu pot pricepe cum de nu
imi execută ordinele generali?

— Poate — se grăbește să-i răs-
pundă secretarul său — poate pen-
tru că i-ai împușcat, tovarășe Sta-
lin!

AVIAȚIA SOVIETICĂ

— Tovarășe colonel, aparatul
meu este singurul bombardier ca-
re s'a salvat din toată escadrila
care a decolat ieri.

— Și cum ai reșit să scapi?
— Am rămas la bază.

STANTE PEDE

— Pungașule.

— Repetă dacă ai curaj!

— Pungașule! Escrocule!

— Bravo! Văd că ai curaj.

— Ai auzit, mașer. Fata veci-
nilor mei a fugit cu un aviator.

— Ce timpuri! Pe vremea noa-
stră nu se pomenea așa ceva.

— Te cred. Pe atunci nu erau
aviatori.

— V'a plăcut Flarisul, madam
Popescu?

— Enorm, dragă. În special
Moulin Rouge și Folis Bergères!

— Dar la Père Lachaise ați
fost?

— Da, dar acolo am dansat nu
mei puțin și am plecat!

— Dumneata, dudue, n'ai să te
măriți atât de ușor.

— De ce?

— Fiindcă ești prea inteligență
ca să te măriți cu idiotul care te-ar
cere de nevastă.

— Ești atât de slab încât ome-
te vede oredă că în țară e foa-
mete.

— Și dta ești atât de gras în-
cât cine te vede oredă că ai pro-
vocat-o dta!

Balada bețivilor

de Cyrano d'Arad

Ha! cu mine ca să bem,
Până când o să cădem;
Ha! cu mine să bem sprîț,
Pîn' la ultimul oughîț...
Și rămîie să nu ne peșe
Dacă-o să dormim sub mese!

Banii când îi câștigăm
Tot pe beutură-i dăm;
Banii noi când îi avem,
Până dimineața-i bem;
Până când ne curățăm
Și atunci iar ne îmbățăm...

Domiciliul ți-l găsești
Ori și unde nimeresti
Fie chiar pe bulevard
Sau te culci pe biliard
Între bețivari de rasă
N'ai nici masă n'ai nici casă.

Între noi sunt haimanale
Care vor muri 'n spitale,
Cine ne aude horga
Se gîndește doar la morga;
Asta ne e meseria:
Cărciuma și pușcăria.

Când vinu 'n butoiu se strică
Noi o dăm și prin mastică
Iar pentru apoteoză
Bem o sticlă de șatreoză
Și când cheful este chior
Bem o sticlă cu lichior.

IZOLARE...

— Pulule, de ce ești așa dezolat?...

— Cum să nu flu dacă s'a repezit căinele și mi-a luat prăjitura din mână!...

— Vai, cum știi să minți!... nu vezi că ai în mână prăjitura?

— Da, dar asta este cea pe care i-am luat-o surloarei mele cea mică...

HALMAGIU

— Gurile rele de pe la noi, — și Doamne, multe mal sunt! — vorbesc și se jură pe orice, că o foarte serioasă cucoană de pe la noi ar fi avut o splendidă aventură sentimentală prin Arad, aventură la care a participat și poliția.

El, apoi să mai crezi în seriozitatea cucoanelor sau a fetelor. Că și acestora le-am tot spus să nu se prea încreadă în oaspeți. Rezultatele se văd acum!...

Roman polițist în folieon

Hallo!... Poliția?

LORD PIX LA REDACTIE

— Ocupați loc, Mister Pix! vorbiți Frunză, familiar, deși Lord Pix nu-i era din familie.

Lord Pix se așează, dar deodată deși era de obicei om foarte așezat, sări de pe scaun ca ars, exclamând:

— Mii de draci! — și-și frecă sezutul.

— A! Pardon! surase Frunză. Văți așezat pe epigramele lui Pioneză!

După ce Lord Pix se așează, de astădată mai liniștit, Frunză îi întrebă:

— Cu ce să vă servesc? Din glasul autoritar al lui Frunză, Lord Pix pricepu că acesta nu-l va servi cu nimic, căci nu era servitor, de aceea răspunse servilabil:

Răzbunare

Schiță humoristică

de Babel

Casă mare. Griji și mai mare. E casa domnului Ionescu. Casă mare. Nervosisme, schimb de servitoare. Să surprindem câteva instantanee:

— Uite ce e Marioara, instruesc-te doamna Ionescu pe servitoare, în primul rând trebuie să știi că atunci când vine croitorul, croitoreasa, pantofarul, băcanul și măcelarul, noi nu suntem acasă. Asta să le-o spuți chilar și atunci când suntem acasă.

— Dar de ce conia?

— Sunt între noi și aceștia unele divergențe, pe cari tu fetiço nu le pricepi.

Cel puțin așa cedea conia, dar după câteva vizite ale croitorului și a celorlalți, cărora le datorau, a priceput totul.

Era harnică Marioara, însă foarte inocentă și cu toată sânguinta ei multe îi reușeau pe dos.

— Uite ce e Marioară, du-te în piață și cumpără o pereche de găște. Uite și bani.

— Da conia plec, zise supusă Marioara și plecă. Peste o oră încă nu se întoarse. Conia e nerăbdătoare: dar, însăși vine.

— Cei făcut nenorocito? unde sunt găștele, i se adresează conia servitoarei care intră pe ușă ținând în mână un vas cu apă.

— Nimica, sărut mâna, nimic.

— Păi cum? Eu te trimit după găște și tu vii cu un vas cu apă?

— Păi să vedeți cum s'a întâmplat! Am fost întâi în piață și am cerut negustorului o pereche de

găște, el mi-a arătat perechea și mi spunea să le cumpăr că e untură durată. Abunci eu m'am gândit că ar fi mai practic să cumpăr atunci numai untură. M'am dus apoi la măcelar. — El voia să mi dea și o lăuda că e ca untdelemnul. Eu atunci i-am spus că nu-mi mai trebuie căci mi-am adus aminte când ai spus dumneavoastră mai zilele trecute că untdelemnul băcanului e ca apa. Atunci am găsit mai bine să duc acasă apă durată.

— Ce nenorocită! Ce proastă! — izbucni conia, acum ce să fierb la masă? Ce să fac cu tine?

Iar vocea de bas a domnului Ionescu din camera alăturată soluționează problema:

— Concediază-o!

Marioara izbucni în plâns și plânse toată ziua.

Spre seară cineva sună la ușă. Marioara merge să vadă cine e. — Sunt croitorul, pantofarul, băcanul și măcelarul. S'a potrivit să vie toți deodată.

— Iară nu sunt acasă soții Ionescu? — întrebă bătrânul din colț.

Marioara se gândi un moment.

— Ba nu, astăzi sunt acasă, le răspunse cu vocea hotărâtă.

Cei patru, se repeziră înăuntru.

— Dați-mi banii! Dați-mi banii!

Marioara râdea de fericire. Era răzbunată

Icoane de toamnă

de Pașa Diul

Un vâl de rugină s'a pus pe podgorii

Octombrie glas dă frunzelor moșii
Subțiri, funigeli se-alungă depuneri.
Pe dungile zării se'nvoțură porii

Aduceri-aminte treci graunți de glori

Mai stăruie'n suflet chemarea spre tîna

Spre țări cu palmieri ce se scaldă'n lumină

Nostalgic s'avântă în căduri cocorii...

Mai stăruie seara pe'nținsele dealuri
Când doarme amurgul pe spicele ierbi

Pe veștede frunze vin ciutele, cerbi

Se șterg ca o umbră sub negre portaliuri

Adormie și vântu'n poana flăvă
De veghe, în noapte o buhă urîță
Cobăște sinistru'n culori mohorîță.
Cresc lacrimi răcite pe maldăr de-otavă.

SĂNICOLAU-MIC

— Cu ocazia „Revelionului”, lipsă de altă distracție, un pretinț emancipat a propus celor două țărâncuțe să tragă la jintă, adunând în jur un număr impresionant de admiratori. (El trăgând după zestre lor.)

— Mult comentata „reparație” „lîftului” s'a terminat cu bine. Entuziasmați, electricienii amatori atrînt un chef, iar cu banii rămași au jucat domino și cărți, rămânând până la urmă fără „lețcaie'n buzunare”. Să mai zică cineva că n'avea meseriași deștepți!

— Vechilor noștri „clienți” „Mucchetari”, corespondentul nostru dedică următoarea poezie:

De când a reparat un „lîft”
Bălatul unui „hulligan”,
În capul-î bleg l s'a înfipt
Că poate-a fost aeroplan!...
Cu coada dela măturol
Îl prăfuisse” baba lară...
Și ea pe-un lucru de gunoi
S'a măturat afară!...
Patru ani de meserie
A făcut la Timișoara,
Dar din toate, una știe:
Să-și aprindă doar țigara!...
„David”

Abonați ziarul

CREDINȚA

ultimile știri din țară și străinătate
ARAD, STR. EMINESCU No. 3.

Abonamente: 180 lei pe trei luni. Abonamentele se plătesc înainte

fără să-și dea seama că-l tutuiește.

— Glumele dtale sunt cam nesărate!

— Cari glume?

— De ce te faci că nu pricepi? Stomacul meu e vitrină?

— Observ că azi îți lipsește sângele rece!

Lord Pix se domoli în timp ce se gîndea să-și reamintească și în stradă că-i lipsește sângele rece.

— Uite despre ce-i vorba, spuse el amintindu-și că uitase pentru ce venise. Cum aș putea să desleg mișterul?

— Eu sunt de părere să nu-ți deslegi, căci dacă se va simți deslegat, o va lua răzna, se va ascunde și cine știe dacă-l vei mai afla!

— O, despre asta n'avea teamă! Vreau să știu ce înseamnă atâtea gături tăiate?

— Vorbești de găturile sticlelor și de...

— Da! Da!

— O, e foarte simplu! Sunt în ajunul Tăierii capului lui Ioan! Se fac pregătirile...

— De ce să-ți se taie capul? înterupse Lord Pix.

— Păi nu știi? L-a cerut Să-meea, dela Irod!

— Fenomenal! Un lucru pe care nu-l știam! Explicabil de așteptat. Eram prea ocupat cu deslegarea misterului și n'aveam cum să mă informez. Încă o întrebare: Salomeea de ce naționalitate este?

— Evreică!

— Evreică! exclaimă Lord Pix tulind-o pe ușă, spre marea mișcare a lui Frunză. Sufletul îi rădă de bucurie.

— Am aflat! Am aflat! voi mări evreica și totul se va lumina de intrădevăr, începea să se lumineze de totul, căci fiind seară târziu începeau să se aprindă pe străzile becurile.

(În Nr. viitor: Dama de roșu)